

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/33465 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 10 september 2007 in
het geding tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. J. van de Kolk, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
Lid van de enkelvoudige kamer

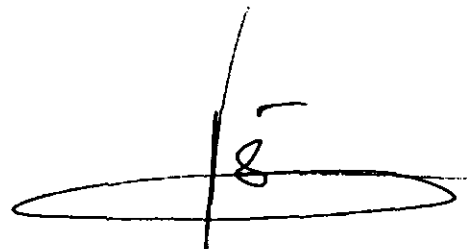
w.g. Van de Kolk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 17 oktober 2007

347-474.

Verzonden: 17 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Postadres Postbus 2287
1000CG AMSTERDAM

Amsterdam-Amstelland

Regio Amsterdam-Amstelland
Korpsonderdeel 13 Vreemdelingenpolitie
Behandeld door M.C.F. Stark
Telefoon 020-5596181
Fax 020-5596280
V-nummer / Zaak / Zaak - 27/04/2007
Datum 27/08/2007
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

INDIS	Mariahoeve	
Desferris		
UAD ontvangstdatum		
Staf		
INDIS	28 AUG 2007	
Registratie in naam mdw:		
INDIS	datum:	unit:
Invoer	naam mdw:	
controle	datum:	unit:

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Marcel Cornelis Fredericus Stark, brigadier van het regionaal politiekorps
Amsterdam-Amstelland,

belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam :
Voor(a)m(en) :
Geboortedatum :
Geboorteplaats :
Geboorteland : Frankrijk
Nationaliteit(en) : Onbekend
Geslacht : mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Ongewenst verklaard is
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
- Veroordeeld is terzake een misdrijf
- Eerder niet rechtmatig in Nederland verbleven heeft
- Geen middelen van bestaan.

De maatregel is opgelegd:

Maak
van
Bewar

Plaats : Amsterdam
Datum : 27/08/2007
Tijd : 11:15 uur.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van Justitie,
de brigadier
M. C.F. Sterk

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

Rechtbank 's-Gravenhage
zittinghoudende te Amsterdam
enkelvoudige kamer vreemdelingenzaken

Uitspraak

op grond van artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
jº artikel 94 en artikel 106 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nr.: AWB 07/33465

V-nr.:

inzake: geboren op van (gestelde) Franse nationaliteit,
verblijvende in het Detentiecentrum Zeist te Soesterberg, eiser,
gemachtigde: mr. C.A. Madern, advocaat te Amsterdam,

tegen: de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. A.M.C. de Haan, ambtenaar bij de Immigratie- en
Naturalisatiedienst van het Ministerie van Justitie.

I. ONTSTAAN EN LOOP VAN HET GEDING

Op 27 augustus 2007 is eiser op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 in bewaring gesteld.

Bij beroepsschrift van 28 augustus 2007 heeft eiser beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder tot oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel. Tevens is verzocht om toekenning van schadevergoeding.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van 4 september 2007. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde. Tevens was ter zitting aanwezig M.L. Selmi als tolk in de Franse taal. De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

II. OVERWEGINGEN

Eiser heeft het volgende -zakelijk weergegeven- aangevoerd.

Het strafrechtelijk voortraject was een heen en weer beweging. Op 17 april 2007 is eiser in strafrechtelijke detentie gesteld, op 20 april 2007 is de strafrechtelijke detentie geëindigd en is eiser in vreemdelingenbewaring gesteld, vervolgens is zijn strafzaak behandeld en is hij weer in strafrechtelijke detentie gesteld tot 27 augustus 2007 waarna hij weer in vreemdelingenbewaring is gesteld. Tijdens de vier maanden detentie is er geen enkele voortgang geboekt inzake de uitzetting. Eiser meent dan ook dat er geen zicht op uitzetting bestaat. Eiser stelt de Franse nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn uit Eiser is in 2002 al eens uitgezet naar Frankrijk. In 2000 is eisers paspoort aan de Franse autoriteiten gezonden, dus het is duidelijk dat eiser de Franse nationaliteit heeft. Eiser heeft onlangs opheffing van zijn ongewenstverklaring gevraagd.

AWB 07/33465

2

Verweerder heeft het volgende -zakelijk weergegeven- aangevoerd.

Eiser verbleef eerst in strafrechtelijke detentie en is op 20 april 2007 in vreemdelingenbewaring gesteld. Eisers beroep tegen deze inbewaringstelling is op 8 mei 2007 ongegrond verklaard. Verweerder gaat niet uit van de Franse nationaliteit van eiser. Dat eiser in 2002 is verwijderd naar Frankrijk betekent niet dat hij dan ook de Franse nationaliteit bezit. In de eerdergenoemde uitspraak ging de rechtbank hierin mee. Verweerder geeft toe de inspanningsverplichting niet te hebben nageleefd. Verweerder is echter van mening dat dit gebrek niet zodanig ernstig is dat de bewaring dient te worden opgeheven. Gelet op de ongewenstverklaring van eiser stelt verweerder dat de belangen van de Staat om eiser in bewaring te stellen groter zijn dan het belang van eiser. In het kader van een eventueel aanstaande belangenafweging na zes maanden is verweerder het eens met eiser dat moet worden uitgegaan van de datum 20 april 2007, thans dus ruim vier maanden.

De rechtbank overweegt het volgende.

Ingevolge artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 kan, indien het belang van de openbare orde of nationale veiligheid dat vordert, met het oog op de uitzetting, in bewaring worden gesteld de vreemdeling die geen rechtmatig verblijf heeft.

Eiser heeft niet bestreden dat hij geen rechtmatig verblijf hier te lande heeft.

Eiser heeft evenmin bestreden dat het belang van de openbare orde de bewaring vordert.

Partijen zijn het er voorts over eens dat in het kader van de belangenafweging na zes maanden ervan moet worden uitgegaan dat de maatregel op 20 april 2007 is aangevangen en nu dus ruim vier maanden duurt.

Verweerder heeft ter zitting erkend niet aan zijn inspanningsverplichting voldaan te hebben gedurende eisers strafrechtelijke detentie. Deze inspanningsverplichting biedt volgens bestendige jurisprudentie echter geen garantie aan vreemdelingen dat zij na hun strafrechtelijke detentie niet in bewaring zullen worden gesteld. De schending van de inspanningsverplichting maakt de bewaring eerst onrechtmatig, indien de daarmee gediende belangen niet in redelijke verhouding staan tot de ernst van het gebrek en de daardoor geschonden belangen. De rechtbank verwijst in dit verband naar inmiddels bestendige jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder meer de uitspraak van 11 februari 2002, nummer 200200103/1. Naar het oordeel van de rechtbank dient de te maken belangenafweging niet in het voordeel van eiser uit te vallen. Daarbij acht de rechtbank van doorslaggevend belang dat eiser ongewenst is verklaard waardoor sprake is van zwaarwegende belangen aan verweerders zijde. Aan die belangen kent de rechtbank in het onderhavige geval meer gewicht toe dan aan het belang van eiser.

Eiser stelt voorts dat hij de Franse nationaliteit bezit. Eiser voert hiertoe als argument aan dat hij eerder naar Frankrijk is uitgezet. Verweerder gaat niet uit van de Franse nationaliteit van eiser. In de uitspraak van 8 mei 2007 heeft de rechtbank verweerder in dit standpunt gevolgd. De rechtbank overweegt dat hoewel, zoals uit de stukken blijkt, eiser in 2002 is uitgezet naar Frankrijk, dit niet betekent dat eiser de Franse nationaliteit bezit zoals door eiser wordt gesteld. Nu eiser zijn stelling dat hij de Franse nationaliteit bezit niet met documenten heeft onderbouwd, ziet de rechtbank geen aanleiding thans anders te oordelen dan in haar uitspraak van 8 mei 2007.

Na beoordeling van de door of namens eiser naar voren gebrachte beroepsgronden, concludeert de rechtbank dat de toepassing noch de tenuitvoerlegging van de vrijheidsonnemende maatregel in strijd is met de wet en dat deze bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid gerechtvaardigd is te achten. Derhalve wordt het beroep ongegrond verklaard.

Gelet op het vorenstaande acht de rechtbank geen gronden aanwezig om toepassing te geven aan artikel 106 van de Vw 2000 of artikel 8:75 van de Awb.

AWB 07/33465

3

III. BESLISSING

De rechtbank

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan op 10 september 2007 door mr. P.H.A. Knol, voorzitter, in tegenwoordigheid van M.M.J. Mooijer, griffier, en bekendgemaakt door verzending aan partijen op de hieronder vermelde datum.

de griffier is buiten
staat te tekenen

Afschrift verzonden op:

10 SEP 2007

Conc.: MM
Coll: CG
D: C

VOOR KOPIE CONSTATIE DE GRIFFIER DER
ARRONDISSEMENTSGERICHTE AMSTERDAM

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open op de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt één week. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 8:5, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

MADERN & BERENDSEN

ADVOCATEN

Weteringschans 120
1017 XT Amsterdam
Telefoon 020 - 6 23 41 11
Telefax 020 - 6 26 59 41
www.advocatenamsterdam.nl
E-mail: info@advocatenamsterdam.nl

Mr. C. A. Madern (Cand. not.)

in samenwerking met:
mr. mr. N. D. Groenewoud
mr. mr. M. M. Altena-Spaalshoef

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Postbus 16113
2500 GC 's GRAVENHAGE
per gewone post en per telefax: 070 - 365 13 80

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
4919-C	
11 SEP 2007	
ZAAKNR. 200706521	
AAN:	V3
BEHANDELD: DD:	PAR:

Datum: 11 september 2007
Oude ref.: 5943/CAM/azk
Uw ref.:
Intake:

geboren op van Franse nationaliteit /
Hoger beroep vreemdelingenbewaring

Hoogedelgestreng College,

Bijgaand zend ik u in tweevoud - eenmaal per fax en eenmaal per gewone post - een hoger beroepschrift tegen de daaraan gehechte uitspraak d.d. 10 september 2007 van de Rechtbank 's Gravenhage, zittinghoudende te Amsterdam, Vreemdelingenkamer, met verzoek dit in behandeling te willen nemen en mij hieromtrent te berichten.

Hoogachtend,
Uw dr.

C.A. Madern

bijlage

MADERN & BEREHNDSEN
ADVOCATEN

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger-beroep vreemdelingenzaken

HOGER BEROEP VREEMDELINGENBEWARING

Geeft eerbiedig te kennen:

geboren op _____ van Franse nationaliteit, te dezer zake woonplaats-gekozen hebbende te 1017 XT Amsterdam aan de Weteringschans 120, ten kantore van de advocaat en procureur Mr C.A. Madern, die door appellant tot bepaaldelijk gevolmachtigde is-gesteld en die verklaart bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn dit hoger beroepschrift in te dienen;

1. Appellant stelt hierdoor hoger beroep in tegen de uitspraak van 10 september 2007 van de Rechtbank 's Gravenhage, zittinghoudende te Amsterdam, Vreemdelingenkamer, met registratienummer AWB 07/33465. Een kopie van die uitspraak treft u hierbij aan.
2. Tegen deze uitspraak worden door/namens appellant de navolgende grieven aangevoerd:
 - I. Ten onrechte heeft de Rechtbank niet overwogen dat er geen sprake is van voortvarendheid aan de zijde van verweerder;
 - II. Ten onrechte heeft de Rechtbank de schending van de inspanningsverplichtingen van verweerder gedurende de strafrechtelijke detentie niet onrechtmatig geacht.
Ten onrechte meent de Rechtbank dat de schending niet zodanig is dat de met de verplichting gediende belangen niet in redelijke verhouding staan tot de ernst van het gebrek en de daardoor geschonden belangen.
Ten onrechte heeft de Rechtbank de belangenafweging niet in het voordeel van eiser laten uitvallen.
 - III. Ten onrechte heeft de Rechtbank aan de eerdere bewaringen en de daarin behaalde of liever de juist niet behaalde resultaten niet de gevolgtrekking verbonden dat er ditmaal (ook) geen zicht op uitzetting is.
 - IV. Ten onrechte heeft de Rechtbank niet overwogen dat er geen sprake is van voldoende voortvarend handelen aan de zijde van verweerder.
 - V. Ten onrechte heeft de Rechtbank niet overwogen dat er geen zicht op uitzetting van appellant is binnen een redelijk termijn
 - VI. Ten onrechte heeft de Rechtbank het beroep ongegrond verklaard en heeft de Rechtbank de bewaring niet opgeheven.
 - VII. Ten onrechte heeft de Rechtbank niet geconcludeerd dat eiser (thans appellant) de Franse nationaliteit heeft.
Ten onrechte is daaraan voorts niet het gevolg verbonden dat de ongewenstverklaring in het kader van de vreemdelingenbewaring geen rol (meer) behoort te spelen.

MADERN & BERENDSEN
ADVOCATEN

3. Toelichting op de grieven.

- 3.1. Appellant is half april 2007 strafrechtelijk aangehouden voornamelijk vanwege het feit dat hij vreemdelingenrechtelijk tot ongewenst vreemdeling is verklaard. Op 20 april 2007 werd appellant echter strafrechtelijk vrijgelaten en kwam appellant in vreemdelingenbewaring. Vervolgens werd appellant tot 4 maanden gevangenisstraf veroordeeld, vanwege de ongewenstverklaring en werd de vreemdelingenbewaring weer omgezet in een strafrechtelijke detentie.

Op 27 augustus 2007 kwam appellant strafrechtelijk vrij en werd hij weer in vreemdelingenbewaring gesteld. In feite duurt het vreemdelingenrechtelijke traject al sinds 20-4-2007.

Verweerder was derhalve van de situatie van appellant op de hoogte. Er is in die periode echter niets door verweerder gedaan. Verweerder gaf ter zitting van de Rechtbank zelf aan dat de inspanningsverplichting is geschonden en ook de Rechtbank meent dat deze geschonden is.

Anders dan de Rechtbank meent appellant dat deze schending jegens hem wel degelijk onrechtmatig is. Dit klemmt temeer daar de strafrechtelijke detentie in feite een puur vreemdelingenrechtelijke basis heeft: de ongewenstverklaring.

Bovendien was verweerder daar al vrijwel direct vreemdelingenrechtelijk bij betrokken. De vreemdelingenbewaring per 20-4-2007.

Het kan niet zo zijn dat een verwijzing naar uitspraken van Uw Raad van State in feite een vrijbrief vormt voor verweerder om geen inspanningen te verrichten en de zaak maar op zijn beloop te laten.

Een vorm van inactiviteit in de verwachting dat dit toch door Uw Raad zal worden toegestaan. Dat kan niet de bedoeling van Uw uitspraken zijn.

Er is dan ook geen sprake van voortvarendheid aan de zijde van verweerder, daaraan doet de korte duur van de bewaring niets af.

- 3.2. Appellant is voorts van mening dat een afweging van de belangen juist in zijn voordeel behoort uit te vallen.

Appellant heeft al diverse malen in vreemdelingenbewaring doorgebracht. Zo is appellant op 27-9-2002 vanuit vreemdelingenbewaring naar Frankrijk uitgezet, heeft appellant van 7-2-2003 tot 23-6-2003 in vreemdelingenbewaring doorgebracht.

Vervolgens van 10-11-2003 tot 18-5-2004. Er bestond geen zicht op uitzetting, te meer daar een laissez-passer-aanvraag bij de autoriteiten van Suriname al zo'n 14 maanden in behandeling was zonder antwoord.

Er is thans geen andere situatie. Verweerder is weer inactief. Er bestaat weer of nog steeds geen zicht op uitzetting.

Onder die omstandigheden behoort de belangenbeweging in het voordeel van appellant uit te vallen.

- 3.3. De Rechtbank twijfelt aan de Franse nationaliteit van appellant. Daarbij gaat de Rechtbank er blijkbaar vanuit dat verweerder vreemdelingen (zoals appellant) kan uitzetten naar Frankrijk zonder dat vaststaat dat die vreemdeling de Franse nationaliteit heeft. Verweerder zou appellant echter nooit naar Frankrijk hebben uitgezet, ingeval niet vaststond dat appellant die Franse nationaliteit heeft. De Rechtbank verwijst echter (ten

MADERN & BERENDSEN

ADVOCATEN

onrechte) naar haar uitspraak van 8 mei 2007. De Rechtbank ziet daarbij haar uitspraak van 20-11-2003 over het hoofd. Daarin is opgenomen dat verweerder het paspoort van eiser op 5 december 2000 naar de Franse autoriteiten heeft gestuurd. Verweerder stelde toen het paspoort van eiser niet meer te hebben. Ingeval het niet om een Frans paspoort van eiser zou gaan, dan was er voor verweerder geen reden om dat niet-Franse paspoort wel naar de Franse autoriteiten te zenden.

Appellant is voorts van mening dat verweerder ongetwijfeld een kopie van dat paspoort in haar dossier heeft bewaard.

Overigens blijkt uit diezelfde uitspraak van de Rechtbank van 20-11-2003 dat de Franse autoriteiten op 9 september 2002 (in de uitspraak staat 2003), een laissez-passer hebben verstrekt, waarna de eerder genoemde uitzetting naar Frankrijk op 27-9-2002 plaatsvond.

Uit al deze omstandigheden blijkt van de Franse nationaliteit van appellant.

- 3.4. Dat brengt appellant op het volgende. Appellant is als Europees onderdaan ongewenst vreemdeling verklaard. Op grond van de implementatie van art. 27 lid 2 Richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad op 30-4-2006 is bepaald dat gekeken dient te worden naar de actuele, werkelijke en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving.

Daarvan is bij appellant geen sprake. Strafrechtelijke veroordelingen vormen als zodanig geen reden voor deze maatregel, althans het voortduren daarvan.

Door en namens appellant is dan ook aan de Staatssecretaris van Justitie gevraagd de maatregel van ongewenst vreemdeling op te heffen. Daarop is nog geen beslissing genomen door de Staatssecretaris van Justitie, maar in het kader van de vreemdelingenbewaring behoort met de ongewenstverklaring in het licht van de zojuist genoemde Richtlijn geen rekening (meer) te worden gehouden.

Appellant beseft in het verleden strafbare feiten te hebben gepleegd. Hetgeen op zich niet juist is. Appellant is echter laatstelijk alleen aangehouden en veroordeeld op grond van art. 197 Strafrecht. Appellant heeft hier te lande een partner met wie hij twee kinderen heeft en wenst, na opheffing van de maatregel, met hen in gezinsverband te leven.

REDENEN WAAROM: appellant U Hoogedelgestreng College eerbiedig verzoekt

- I. De beslissing van de Rechtbank 's Gravenhage, zittinghoudende te Amsterdam, d.d. 10 september 2007, te vernietigen en, opnieuw rechtdoende, te bepalen dat de inbewaringstelling van aanvang af onrechtmatig is geweest en voortdurend daarvan in strijd is met de wet;
- II. De Staatssecretaris van Justitie te veroordelen in de kosten van beide instanties.

Amsterdam, 11 september 2007

Bepaaldelijk gevolmachtigde

